

A Fővárosi Ítéltábla a Litresits Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az Őszy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovalcsuk András ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. július 4. napján kelt 65.P.21.068/2019/21. számú ítélete ellen az alperes részéről 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperest arra kötelezi, hogy 5 napon belül a ... portál főoldalán 24 órán keresztül a „Helyreigazítás a „...” című cikk miatt” közlést, míg a ... -i számában megjelent „...” címmel megjelent cikk elérhetőségi helyén, azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával a cím alatt és lead felett, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítási közleményt jelentesse meg.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a ... -i számában „...” címmel megjelent cikk miatt a portálon 24 órán keresztül önálló hírként a főoldalon „Helyreigazítás a „...” című cikk miatt” szövegezéssel; majd elérhetőségi helyén a cím alatt és lead felett, míg a cikk elérhető, de minimum 30 napig; továbbá a ... kezdőoldalán utaljon a helyreigazításra - az eredeti cikk megjelenésével azonos méretű szövegben - adja ki az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: Lapunk ...-i számában „...” címmel megjelent cikkében valótlanul híreszteltük, hogy a ... finanszírozhatta felperes neve ... háza felújítását több tízmillió Forint értékben”.

Kötelezte az alperes üzemeltetőjét, a ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 forint + áfa perköltséget, és megállapította, hogy a 36.000 forint eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1)-(2) bekezdésére, a Pp. 263. § (1) bekezdésére, a 268. § (1)-(2) bekezdésére, a 270. § (1) bekezdésére, a 275. § (1)-(2) bekezdésére, a 278. §-ára, a 279. §-ára, a 496. §-ára, a 498. § (1)-(3) bekezdéseire, a *sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól* szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. § és 12. § (1) bekezdésére, valamint a Kúria Polgári Kollégiumának 14. számú állásfoglalására.

Rögzítette, hogy a helyreigazítani kért közlemények tényállítások voltak, amelyek valóságtartalmát az alperesi sajtószerv volt köteles bizonyítani. Megállapította, hogy az alperes azonban nem tudta bizonyítani tanúl interjújában előadott, az internetes cikkében átvett állítását. Nem igazolta a perben foganatosított bizonyítási eljárás eredménye, hogy a felperes ... házának felújítására került felhasználásra a ... részéről a ...-nek ...-án folyósított 38 millió forint kölcsönösszeg, valamint azt sem, hogy a felperes által kijárt, a ... által lebonyolítható beruházás ellenjuttatásként kapta ezt az összeget.

Bizonyítékként vette figyelembe és értékelte a becsatolt okirati bizonyítékokat, így a számlakivonatokat és az engedményező okiratot; tanúl és **tanú3** a ... Törvényszék előtti eljárásban tett vallomásait, amelyek a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján voltak értékelhetők. Rámutatott, hogy tanúl vallomásában különböző felperesi ingatlanok vonatkozásában tett nyilatkozatot, amely alapján nem volt egyértelmű, hogy melyiken, milyen munkálatok ellenértéke volt az általa megjelölt összeg; továbbá nem tudta állítását alátámasztva értelmezni a kölcsön, valamint a követelés beszámítás útján történő engedményezés pénzügyi konstrukcióját sem. Ellentétben állt tanúl vallomásával **tanú3** előadása, aki arról számolt be, hogy a felperes édesapjának ingatlanára tervezett beruházás finanszírozása volt a kölcsönügylet célja, valamint a kölcsönszerződés és az engedményezés tényét igazoló okiratok tartalma is cáfolta a sérelmezett állítás valóságát.

Kifejtette, hogy nem mentesíti az állítások valóságtartalmának igazolási kötelezettsége alól a sajtószervet az, hogy a közléssel érintett fél álláspontját, megnyilatkozását is közli, mert ezen a módon nem kerülhető el a valótlanságok híresztelése miatti sajtó-helyreigazítási kötelezettség. A valótlan tartalmú közlés cáfolatának közlése nem pótolja az olvasók valós tartalmú tájékoztatását.

tanú2 meghallgatni kért tanú vonatkozásában arra mutatott rá, hogy a tanú szabályszerű idézés ellenére - az érdemi tárgyalás elhalasztását követő - tárgyaláson nem jelent meg, további tárgyalást a bíróság pedig nem tartott a sajtó-helyreigazítási perben. Erre tekintettel az alperes terhére értékelte a tanú meg nem jelenését, utalva arra, hogy más azonos tényállású eljárásokban is idézte a bíróság már a tanút, aki ott sem jelent meg. Ez pedig azt vetítette előre, hogy feleslegesen halasztana a tanú ismételt idézése érdekében tárgyalást a bíróság.

Az illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján határozott. A felperes felszámított ügyvédi munkadíját mérsékelte, hivatkozva arra, hogy az alperes tanúinak meg nem jelölése okán került sor több tárgyalás megtartására, illetőleg két perben is azonos tartalmú beadványok szerkesztésére került sor.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte a Pp. 383. § (1)-(2) bekezdése alapján, másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte a felperes részére megítélt eltúlzott mértékű perköltség összegének mérséklésével a Pp. 388. § (1)-(2) bekezdése alapján, míg harmadlagosan a Pp. 381. §-a alapján - a Pp. 498. § (2) bekezdésének megsértése miatt - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülbírálati jogkört Pp. 369. § (1) és (3) bekezdés c), d) pontjaira alapította.

Előadta az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) számú AB határozatára hivatkozva, hogy az Smtv. 10. §-a alapvető jogként rögzíti a tájékoztatáshoz való jogot, és a sajtószerv a közvélemény tájékoztatása körében kiemelt oltalomban részesül a jelentős közérdeklődésre számot tartó közügyben történt véleménynyilvánítás körében. Tudósításában ismertette a felperes álláspontját, kiemelve, hogy a felperes hazugságnak tartja a háza felújításáról szóló állításokat, és ezáltal a szakma és a jogszabályi rendelkezésnek megfelelően járt el.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményét részben okszerűtlenül minősítette, részben helytelen jogi következtetéseket levonva értelmezte a tudósítás tartalmát tényállításnak, amellyel megsértette az Smtv 12. § (1) bekezdésének rendelkezését.

Másodlagos kérelme körében azt adta elő, hogy a felperes javára megítélt bruttó 200.000 forint összegű ügyvédi munkadíj eltúlzott mértékű, annak mérséklése indokolt az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával.

Harmadlagosan arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 498. § (2) bekezdés b) pontjában írtakat, mert az elrendelt bizonyítás lefolytatásának a fél körülményein kívüli eső akadálya volt. Mivel továbbra is kérte a tanúk meghallgatását, az érdemi tárgyalás elhalasztásának lett volna helye. Az elrendelt bizonyítás a Pp. 276. § (4) bekezdés a) és b) pontjai alapján nem lett volna mellőzhető, ezért a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének van helye azzal, hogy az új eljárásban el kell rendelni a tanúbizonyítási indítványt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperes 25.000 forint + áfa összegű perköltségének megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, hogy a közszolgáltatást végző alperesnek kiemelt felelőssége van a valós tények közlése vonatkozásában, azonban nem kereste meg az őt lényegében bűncselekmény elkövetésével vádoló közlését megelőzően álláspontja megismerése érdekében, és a sérelmezett állítások cáfolatára csupán a közösségi oldalon írtakra hivatkozott. Kiemelte, hogy az előzetes helyreigazítási kérelmét még csak válaszra sem méltatta. Az alperes bizonyítási indítványa vonatkozásában kifejtette, hogy abban nem adta elő, hogy a sérelmezett állítását tanúl tanú mennyiben tudná megerősíteni, alátámasztani.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint részben megváltoztatta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megállapításával, miszerint a sérelmezett cikkekben szereplő közlés tényállításnak minősül, amelynek valóságát az alperesnek szükséges bizonyítania. A közlés valóságának bizonyítására nem alkalmas a sérelmezett állításokat tevő személy tanúvallomása, ugyanis az a korábban tett saját közléseit igazolta, nem azok valóságát. **tanú1 és tanú3 ...** Törvényszék által tanúként történt meghallgatása alapján nem volt megállapítható a sérelmezett állítások valóságtartalma, a kölcsönszerződésben rögzített összeg felperes házában felújítására történő felhasználása. Helyesen mutatott rá arra is, hogy **tanú3 és tanú1** tanúk vallomásai ellentmondásban álltak egymással, amelynek feloldása a tanúk szembesítése alapján nem vezetett eredményre, így **tanú1** nyilatkozata alapján híresztelt tények valóságalapja hiányzott.

Helytállóan - és az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakkal összhangban - értelmezte azt is, hogy a közösségi médiában megjelent felperesi cáfolat közlése alapján nem mentesülhet a sajtó-helyreigazítási kötelezettség alól az alperes, mert a valótlan tények állítását nem teszi jogszerűvé önmagában a cáfolat közlése, és az alperes nem is ajánlotta fel közvetlenül a reflektálás lehetőséget.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy a perben jelentős tények megállapítására a Pp. 270. §-a alapján a bíróság bármilyen olyan bizonyítást fogadhat, amely jogvita eldöntése céljából célszerűnek mutatkozik és alkalmas a jelentős tények megállapítására, míg a Pp. 275. § (5) bekezdése szerint pedig mellőzi a bizonyítás elrendelését vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. Mivel **tanú2** tanú meghallgatásának bizonyításra való alkalmassága nem állt fenn a lefolytatott bizonyítási eljárás eredménye alapján - ugyanis **tanú1** tanú vallomása alapján az általa vezetett ... nem végzett tevékenységet a ... részére, ezért a Pp. 276. § (5) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság okszerűen mellőzte a már elrendelt, de a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítás lefolytatását.

A bizonyítás mellőzése körében továbbá arra mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy a sajtó-helyreigazítás olyan különleges személyiségvédelmi eszköz, ahol a bíróság a per minden szakaszában a Pp. 500. § (1) bekezdése alapján soron kívül jár el a jogvédelem időszerűségének biztosítása érdekében. Erre tekintettel a meg nem jelent tanú ismételt megidézésének mellőzése a perbeli esetben az okszerű és jogszabályoknak [Pp. 276. § (5) bekezdés és 498. § (2) bekezdés b) pont] megfelelő eljárásjogi cselekmény volt, az összhangban állt a pergazdaságosság és a perek ésszerű időn belüli befejezésének követelményével is.

A felperes által az elsőfokú eljárásban a 31/2017. (XII. 27.) IM rendeletnek megfelelően - a becsatolt ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díj alapján - felszámított és mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíj összege nem volt eltúlzott, az a kifejtett tevékenységgel arányban állt, és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjában írtaknak is megfelelt. Így annak további mérséklésére nem volt lehetőség, figyelemmel arra is, hogy az alperes fellebbezését e vonatkozásban nem indokolta meg, nem adta elő az annak alapjául szolgáló körülményeket.

Az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény tartalmát nem a kialakult joggyakorlatnak megfelelően állapította meg. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a helyreigazítás módja vonatkozásában nem kellően volt egyértelmű, annak megfogalmazása szerint a helyreigazító közleményeket a főoldalon is meg kell jelentetnie alperesnek. A perbeli esetben azonban a felperes által sérelmezett közlések magán a főoldalon nem jelentek meg, ott kizárólag a

sérelmezett cikk olvasására felhívó, az érdeklődést felkeltő rövid összegzés volt megtalálható, ezért nem is volt indokolt ezen a felületen a teljes helyreigazítás közzététele. A másodfokú bíróság a kialakult joggyakorlatnak megfelelően határozta meg a helyreigazítás módját, amely során azt is elrendelte, hogy a főoldalon egy rövid, a helyreigazítás tényére utaló, figyelmet felhívó közlemény kerüljön csak megjelenítésre, míg a tényleges helyreigazító közlemény az eredeti cikknél kerüljön közzétételre. A nyitóoldalon való - és a teljes írás elolvasását célzó - közleményből értesülhetnek az olvasók a helyreigazítás tényéről, és szereznek tudomást arról, hogy az eredeti cikkhez kapcsolódóan helyreigazítás került közzétételre, amelynek teljes terjedelmét az érintett cikknél ismerhetik meg. Az ilyen jellegű közzétételi mód biztosítja annak lehetőségét, hogy a helyreigazítás elérje a jogszabályi célját.

Habár a Fővárosi Ítéltábla döntése folytán a helyreigazítás módja részben megváltoztatásra került, azonban ez ténylegesen és érdemben a felperesi teljes pernyertességet nem érintette. Ezért a felperes javára - a megbízási szerződésben foglaltakhoz képest alacsonyabb összegben - megállapított perköltségre és az eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatása nem volt indokolt.

A korábban kifejtettek alapján a másodfokú eljárásban teljes mértékben pernyertesnek minősül a felperes, erre tekintettel a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján az alperes kiadója köteles a perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.

A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2019. november 28.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

A Fővárosi Ítéltábla a Litresits Űgyvédi Iroda (címe; űgyintéző: dr. Litresits András űgyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az Őszy Űgyvédi Iroda (címe; űgyintéző: dr. Kovalcsuk András űgyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Ítéltábla 2019. november 28. napján kelt 2.Pf.20.767/2019/4/II. számú ítéletének kijavítása tárgyában meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.767/2019/4/II. számú ítéletének rendelkező részét akként javítja ki, hogy a másodfokú perköltség megfizetésére az alperest űzemeltető ... (címe) köteles.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Fővárosi Ítéltáblán kell 4 példányban előterjeszteni a Kúriához címezve, kizárólag elektronikus úton.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla a 2019. november 28. napján meghozott 2.Pf.20.767/2019/4/II. szám alatti ítéletében a másodfokú perköltség megfizetésére a pereszes alperest kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla az ítélet írásbafoglalásakor észlelte, hogy a kisíteleben elírás folytán a perköltség megfizetésére nem a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személy kötelezésére került sor.

A másodfokú bíróság a Pp. 352. § (1) bekezdése alapján a másodfokú ítélet rendelkező részét kijavította az alperes másodfokú perköltség fizetési kötelezettsége körében, és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt, a ...-t (címe)kötelezte a másodfokú perköltség megfizetésére.

A kijavítás tárgyában hozott határozat ellen a Pp. 352. § (4) bekezdés a) pontja alapján van helye fellebbezésnek.

Budapest, 2019. december 11.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő